

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/102/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010351
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010351.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému D. I. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 20. apríla 2016 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza a obžalovaného D. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn.1T/103/2015 zo dňa 23. septembra 2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného D. I. z a m i e t a j
ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn.1T/103/2015 zo dňa 23. septembra 2015, bol obžalovaný D. I. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

-dňa 2. februára 2015 o 5.35 hod. viedol od Mesta Bojnice po ulici A. O. do centra F. X. osobné motorové vozidlo značky Peugeot Partner evidenčné číslo B.-XXX C., pričom z dôvodu nevenovania sa vedeniu motorového vozidla na vyznačenom prechode pre chodcov, od autobusovej stanice v Prievidzi k hotelu Prague nedal prednosť chodcovi P. B. idúcemu po tomto prechode z pohľadu vodiča z ľavej strany na pravú, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/, f/ zákona č.8/2009Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v dôsledku čoho narazil na tomto prechode do tohto chodca, pričom tento spadol na zem a utrpel zranenia - zlomeninu lakťového výbežku ľavej lakťovej kosti a pomliaždenie pravej strany hrudníka s výpotkom do pravej pohrudníkovej dutiny, ktoré ho obmedzovali v obvyklom spôsobe života deväť týždňov.

Za tento trestný čin bol obžalovaný D. I. odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, ktorý mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov. Zároveň okresný súd podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 12 mesiacov. Súčasne okresný súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného P. B. s nárokom na náhradu škody odkázal na občiansko-súdne konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ho napadli odvolaniami prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výroku o treste zákazu činnosti v neprospech obžalovaného ako aj obžalovaný D. I. pre nesprávnosť výroku o treste zákazu činnosti.

Prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že k uloženému podmienenečnému trestu výhrady nemá. Vyjadril však nesúhlas s rozsudkom vo výroku o treste zákazu činnosti, ktorý bol uložený obžalovanému, nakoľko takto uložený trest považuje za mierny. Prokurátor uviedol, že samosudca pri

ukladaní trestu zákazu činnosti nepostupoval v súlade s ustanovením § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Obzvlášť poukázal na skutočnosť, že zo strany obžalovaného došlo k porušeniu dôležitej povinnosti, pričom poškodený prechádzal riadne po vyznačenom priechode pre chodcov z pohľadu vodiča z ľavej strany na pravú stranu, pričom nevytvoril obžalovanému náhlu a nepredvídanú prekážku. Prokurátor ďalej uviedol, že z evidenčnej karty vodiča obžalovaného vyplýva, že má v evidenčnej karte vodiča doposiaľ šesť záznamov a z toho bol obžalovaný štyrikrát postihnutý za prekročenie rýchlosti. Prokurátor v tejto súvislosti uviedol, že v danom prípade sa nejedná o bezúhonného vodiča. Podľa jeho názoru samosudca pri ukladaní trestu zákazu činnosti nepostupoval v súlade s ustanovením § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a aj vzhľadom na generálnu prevenciu, osobu páchatela, dôvody a spôsob spáchania skutku, nemal byť obžalovanému D. I. uložený trest na samej dolnej hranici trestnej sadzby. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok čo do výroku o treste zákazu činnosti a uložil obžalovanému D. I. prísnejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný do konania verejného zasadnutia krajského súdu písomne nevyjadril.

Obžalovaný vo svojom odvolaní, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu namietol, že okresný súd nepostupoval správne, pokiaľ obžalovanému uložil podľa ustanovenia § 61 ods. 2 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 12 mesiacov. Obhajca obžalovaného uviedol, že podľa ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa názoru obžalovaného, berúc do úvahy spôsob spáchania prečinu obžalovaným s poukazom najmä na okolnosť, že dopravná nehoda nebola spôsobená ako následok agresívnej jazdy obžalovaného, ako aj berúc do úvahy osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ žil bezúhonným spôsobom života (priestupky v oblasti dopravy zodpovedajú počtu najjazdených kilometrov obžalovaným, ktorý využíva motorové vozidlo pri výkone svojho povolania), je uloženie trestu zákazu činnosti nadbytočné a to aj z hľadiska uloženého podmiennečného trestu odňatia slobody, ktorý bude počas 16 mesiacov vyžadovať od obžalovaného také správanie, aby nedošlo k premene podmiennečne uloženého trestu na trest nepodmiennečný. Obžalovaný ďalej poukázal na to, že pozícia obžalovaného u jeho zamestnávateľa je jednoznačne spojená s používaním motorového vozidla z jeho strany. Táto skutočnosť vyplýva aj z predloženého pracovného posudku na obžalovaného, pričom z tohto listinného dôkazu vyplýva aj skutočnosť, že v prípade dlhodobého odobratia vodičského preukazu dôjde zo strany zamestnávateľa obžalovaného, k možnému ukončeniu pracovno-právneho vzťahu. Obhajca obžalovaného z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na 12 mesiacov, pričom výrok o uloženom podmiennečnom treste odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému v napadnutom rozsudku správne uložený, ostane týmto výrokom odvolacieho súdu, nedotknutý.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor do konania verejného zasadnutia krajského súdu písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor krajskej prokuratúry navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil výrok napadnutého rozsudku o treste zákazu činnosti a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine a uloženom podmiennečnom treste odňatia slobody, uložil obžalovanému prísnejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Zároveň navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Obžalovaný a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu. Súčasne navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 3. decembra 2015, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci

verejné zasadnutie dňa 20. apríla 2016. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len odvolaniami obžalovaného a prokurátora napadnutý výrok o treste zákazu činnosti, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania prokurátora i obžalovaného D. I. nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutého výroku rozsudku, z obsahu odvolaní obžalovaného a prokurátora vyplýva, že odvolania neobsahujú žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil vo výroku, ktorým podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3, § 36 písm. l/ Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, ktorý mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu uložil skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov, pretože takto uložený trest obžalovanému okresným súdom je uložený v súlade s ustanoveniami Trestného zákona.

Obžalovaný D. I. bol uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., nakoľko inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestu zákazu činnosti obžalovanému D. I.. Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaneho prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Tr. zák. Okresný súd pri určovaní výmery trestu zákazu činnosti správne zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Na druhej strane nezistil u obžalovaného ani jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. zák.

Pri prevahe poľahčujúcich okolností správne aplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák. (§ 38 ods. 8 Tr. zák.) a znížil hornú hranicu trestnej sadzby trestu zákazu činnosti stanovenej v § 61 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 10 rokov o 1/3, pričom trest zákazu činnosti obžalovanému ukladal v rozmedzí zákonnom upravenej sadzby s dolnou hranicou trestnej sadzby trestu zákazu činnosti vo výmere 1 rok a hornou hranicou vo výmere 7 rokov (výpočet: 10 rokov - 1 rok = 9 rokov; 1/3 z 9 rokov = 3 roky; 10 rokov - 3 roky = 7 rokov).

Okresným súdom uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na samej dolnej zákonnej hranici trestnej sadzby vo výmere 12 mesiacov (1 rok) považuje odvolací súd za zákonný a vecne správny. Trest uložený okresným súdom zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie. Okresný súd správne uložil obžalovanému trest zákazu činnosti, nakoľko predmetnej trestnej činnosti sa dopustil v oblasti cestnej dopravy a rovnako pri ukladaní výšky trestu zákazu činnosti správne prihliadol na osobu obžalovaného D. I., jeho doterajší spôsob života a na okolnosti dopravnej nehody. Obžalovaný D. I. svojim konaním porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, pričom na prechode pre chodcov (v blízkosti autobusovej stanice v Prievidzi) zrazil osobným motorovým vozidlom značky Peugeot Partner, EČV:B.-XXX C. poškodeného P. B. a spôsobil mu z nedbanlivosti ťažkú ujmu na zdraví. K osobe obžalovaného okresný súd správne zistil,

že obžalovaný D. I. doteraz nebol súdne trestaný, bol šesťkrát priestupkovo riešený v oblasti cestnej dopravy a zo strany svojho zamestnávateľa bol hodnotený kladne. Odvolací súd vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v cestnej premávke vo výmere 12 mesiacov uložený obžalovanému okresným súdom je trestom primeraným a uloženým v súlade so zákonom.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu zákazu činnosti v neprospech, respektíve v prospech obžalovaného, preto ani odvolacie námietky prokurátora a obžalovaného D. I. nepovažoval za dôvodné, neakceptoval ich a odvolania prokurátora a obžalovaného D. ŽD. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.